

"משקיעים יבואו לפה אם יהיו פה מספיק חברות היי-טק, ותהיה התעניינות"

הכי טוב ואחר כך תתקדמי. והיא אכן הוכיחה, שוב, שהיא יודעת את המלאכה. הפרויקט המיחשובי הגדול שלה היה הפיכת הבורסה למוחשבת לחלוטין ומעבר לבניין הנוכחי, ברחוב אחד העם. זה היה מהפך לא רק טכנולוגי, אלא תרבותי. הצעקות והכרוזים המפורסמים נעלמו בבת אחת, ודממה היא הדבר שהכי מאפיין את הבאים בשערי משרדי הבורסה כיום. הכל מחשבים, הכל מקוון, נקי, מתקתק כמו שעון שוויצרי.

ביוני 2006 מונתה לבנון לתפקיד מנכ"לית הבורסה, ואת מקומה ממלא עד היום סגנה הנאמן יוני שמש. בבורסה חברים כיום יותר מ-600 חברות, עם שווי שוק של יותר מ-730 מיליארד שקלים. מתוכם יותר מ-100 חברות היי-טק, ביו-מד, ביו-טכנולוגיה ועוד, וחלק מהחברות הן דואליות. לבנון דוגלת בשיטה הדואלית, בין היתר משום שהיא הכניסה למסחר בתל אביב חברות גדולות שנסחרו רק בניו יורק.

מאז שהיא בתפקידה, לבנון פועלת לקידום החשיפה הבינלאומית של הבורסה והפיכתה לבורסה גלובלית. עוד בתפקידה הקודם חתמה הבורסה על הסכמי שיתוף פעולה עם הבורסה של לונדון, נאסדאק, NYSE, שנחאי, טורונטו והבורסה של קפריסין, ושודרגה למעמד של שוק מפותח על ידי ה-FTSE וה-MSCI. היא מקדישה חלק גדול מזמנה לקשרים בין חברות ישראליות למקורות השקעה בחו"ל. "משקיעים יבואו לפה אם יהיו פה מספיק חברות היי-טק, ותהיה התעניינות", היא אומרת. כעת היא שוקדת על הפרויקט הגדול הבא - מעבר לבניין החדש, בלב הסיטי של תל אביב, ליד כל-בו שלום. "זהו פרויקט בנייה כל דבר, שהמיחשוב הוא חלק מרכזי ממנו, אבל לא הכי קשה", היא אומרת.

ותובנה לסיום לעמיתיה המנמ"רים: "המנמ"ר צריך לדבר בשפת הארגון, להכיר אותו ולצאת מהקיבוע הזה של טכנולוג. הוא חייב להיות חבר הנהלה ובעל השפעה על התהליכים השונים בארגון".

הדברים הכי רגישים. ישבתי עם כל האנשים ולמדתי מה הצרכים שלהם, מה המחשב יכול לסייע להם ועל סמך זה לעשות תוכניות", אומרת לבנון. וכך היה. אז היא גם למדה את המסקנות היותר חשובות, לדעתה, שצריכות לאפיין את תפקידו של המנמ"ר: להכיר את הארגון שהוא עובד בו, לדעת מה הצרכים ולהתאים את הפתרונות לאנשים, ולא להיפך.

כשהייתה בחופשת הלידה של בנה השני, הגיעה למסקנה שהיא רוצה לעזוב את השירות, אבל זה היה כנראה מוקדם מדי. "נכנסתי לאברהם אחיטוב, שכבר היה אז ראש השירות, והסברתי לו שבעצם הוא לא צריך אותי. עשיתי מה שהוטל עלי, ועליו להקים מחלקת מחשבים שתהיה חלק מהשב"כ, כמו כל המחלקות. בהתחלה הוא גירש אותי מהחדר", מספרת לבנון, "אבל אחרי שבוע הוא קרא לי ואמר לי: 'את צודקת, צריך מחלקת מיחשוב'. ואז הוא שאל אותי: 'את חושבת שאת יכולה לעשות את זה?' לבנון לא חשבה פעמיים ואמרה כן, מבלי שהיה לה מושג איך אוכלים את הדבר הזה. גם לאחיטוב לא. אבל כך עובדים בגוף מיוחד זה: לא מפקדים מאתגרים, מקבלים החלטות ועושים הכל כדי להצליח.

"השב"כ הוא גוף מאוד הירארכי ושוביניסטי", אומרת לבנון, "ולהכניס אישה כמנהלת ענף - נדרש הרבה מאוד אומץ לב מהראש, וגם ממני". אבל היא הלכה על זה, ונשארה שם עד שפרשה. בדברי ימי ההיסטוריה של השירות בוודאי רשומים על שמה הצלחות רבות שהשתיקה יפה להן, ואולי יום אחד נוכל לשמוע עליהן.

ב-1985 היא פרשה מהשירות וחיפשה אתגרים ניהוליים בשוק האזרחי. "בכלל, חיפשתי חברות סטארט-אפ, כדי לגדול איתן ולהתפתח הלאה", היא נזכרת, "ואז שמעתי שהתפנה תפקיד מנמ"ר בבורסה לניירות ערך", שעניין אותה במיוחד משום שהמנמ"רית הקודמת הייתה בתפקיד ניהולי בכיר של סמנכ"ל, וכבר אז כיוונה גבוה, לתפקיד מנכ"ל, ולא הסתירה זאת מאיש...

ידידה הטוב גיורא ירון יעץ לה: לכי על זה, תתחילי במה שאת יודעת